

UOHSX00BNKAY

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0144/2018/VZ-32252/2018/323/JKt

Brno 6. listopadu 2018

V řízení o rozkladu ze dne 16. 8. 2018 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 21. 8. 2018 zadavatelem –

- **obec Letonice**, IČO 00291986, se sídlem Osvobození 112, 683 35 Letonice,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0258/2018/VZ-22820/2018/513/JLÍ ze dne 6. 8. 2018, vydanému ve věci možného spáchání přestupků podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů výše uvedeným zadavatelem při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Technická infrastruktura, vodovod, plynovod a kanalizace – lokalita Horany, Letonice**“ zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení, zahájeném uveřejněním výzvy k podání nabídek na profilu zadavatele dne 31. 10. 2017,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0258/2018/VZ-22820/2018/513/JLÍ ze dne 6. 8. 2018

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Dne 18. 12. 2017 obdržel Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k doзору nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání postupu zadavatele – obec Letonice, IČO 00291986, se sídlem Osvobození 112, 683 35 Letonice, (dále jen „**zadavatel**“) při zadávání veřejné zakázky „Technická infrastruktura, vodovod, plynovod a kanalizace – lokalita Horany, Letonice“ zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení, zahájeném uveřejněním výzvy k podání nabídek na profilu zadavatele dne 31. 10. 2017, (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Dne 18. 12. 2017, tedy dnem obdržení předmětného návrhu, bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) zahájeno správní řízení vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0498/2017/VZ (dále jen „**správní řízení o návrhu**“).
3. Oznámení o zahájení správního řízení o návrhu bylo zadavateli doručeno dne 20. 12. 2017. V oznámení Úřad upozornil zadavatele, že je dle § 252 odst. 1 zákona povinen doručit Úřadu své vyjádření k obdržnému návrhu do 10 dnů od jeho doručení a společně s tímto vyjádřením zaslat Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení.
4. Úřad dne 3. 1. 2018 obdržel od zadavatele „Oznámení o zrušení veřejné zakázky“ ze dne 20. 12. 2017, v níž mu zadavatel sdělil, že dne 18. 12. 2017 zadávací řízení na veřejnou zakázku zrušil. Oznámení o zrušení zadávacího řízení bylo na profilu zadavatele uveřejněno dne 22. 12. 2017.
5. Úřad následně usnesením č. j. ÚOHS-S0498/2017/VZ-00219/2018/513/JLÍ ze dne 12. 1. 2018 správní řízení sp. zn. ÚOHS-S0498/2017/VZ podle § 257 písm. g) zákona zastavil, neboť zadavatel rozhodnutím ze dne 20. 12. 2017 zadávací řízení na veřejnou zakázku zrušil.

Vzhledem k tomu, že Úřad považoval skutková zjištění z předložených materiálů za dostatečná, zahájil z moci úřední řízení o přestupku vedené pod sp. zn. ÚOHS- S0258/2018/VZ (dále jen „**správní řízení**“), a to vydáním příkazu č. j. ÚOHS-S0258/2018/VZ-19472/2018/513/JLÍ ze dne 29. 6. 2018 (dále jen „**příkaz**“), který byl zadavateli doručen téhož dne. Tímto příkazem Úřad rozhodl o tom, že se zadavatel dopustil přestupků podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona (výroky I a II), a současně byla zadavateli za spáchání přestupků uložena pokuta ve výši 10 000 Kč (výrok III). Dne 10. 7. 2018 podal zadavatel prostřednictvím datové schránky proti příkazu včasný odpor, kterým byl příkaz zrušen.

---

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 53 odst. 1 zákona v návaznosti na § 273 zákona.

II. Napadené rozhodnutí

6. Dne 6. 8. 2018 vydal Úřad na základě posouzení všech rozhodných skutečností rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0258/2018/VZ-22820/2018/513/JLí (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
7. Ve výroku I napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že se zadavatel při zadávání veřejné zakázky dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v ustanovení § 252 odst. 1 citovaného zákona, když Úřadu v rámci správního řízení o návrhu ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu (tedy do dne 28. 12. 2017) nezaslal vyjádření k návrhu.
8. Ve výroku II napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že se zadavatel při zadávání veřejné zakázky dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v ustanovení § 252 odst. 1 citovaného zákona, když Úřadu v rámci správního řízení o návrhu ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu (tedy do dne 28. 12. 2017) nezaslal dokumentaci o zadávacím řízení na jmenovanou veřejnou zakázku.
9. Výrokem III napadeného rozhodnutí Úřad uložil zadavateli za spáchané přestupky pokutu podle § 268 odst. 2 písm. c) zákona ve výši 10 000 Kč a dalším výrokem napadeného rozhodnutí (v důsledku zjevné administrativní chyby v psaní byl tento výrok označen jako výrok III) uložil zadavateli povinnost k úhradě nákladů správního řízení o návrhu ve výši 1 000 Kč.
10. Výrok I a II napadeného rozhodnutí odůvodnil Úřad tím, že následkem nesplnění svých zákonných povinností a nedodržením zákonné lhůty zadavatel způsobil průtahy ve správním řízení. Úřad konstatoval, že zadavatel uvedeným jednáním naplnil skutkovou podstatu přestupků podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona.
11. Výrok III napadeného rozhodnutí o uložení pokuty odůvodnil Úřad tím, že se nejedná o přestupek bagatelní, neboť následkem nedodržení zákonné lhůty pro zaslání dokumentace o zadávacím řízení došlo ke ztížení postupu Úřadu, který by v případě splnění zadavatelovy povinnosti mohl uvolnit své kapacity, a zároveň došlo k nadbytečně dlouhé blokadě kauze složené navrhovatelem na účet Úřadu. Významně ve prospěch zadavatele vzal Úřad v úvahu skutečnost, že k věcnému přezkumu postupu zadavatele nemohlo v důsledku zrušení zadávacího řízení dojít, a dále mezi polehčujícími okolnostmi zohlednil, že značná část lhůty k zaslání připadla na období pracovního volna a byla tak fakticky zkrácena, a také menší administrativní zázemí zadavatele. Dalším výrokem napadeného rozhodnutí (v důsledku zjevné administrativní chyby v psaní byl tento výrok označen jako výrok III) odůvodnil Úřad tím, že mu uvedení výroku o náhradě nákladů řízení v částce, která je paušální částkou nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, ukládají právní předpisy.

III. Námitky rozkladu

12. Dne 21. 8. 2018 byl Úřadu proti napadenému rozhodnutí doručen rozklad zadavatele ze dne 16. 8. 2018. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 6. 8. 2018. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
13. Zadavatel v rozkladu tvrdí, že jeho jednání nebylo jakkoli společensky škodlivé a tudíž nemůže být přestupkem, jelikož dle § 5 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky

a řízení o nich (dále jen „**přestupkový zákon**“) je přestupkem společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen, a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. V daném případě přitom dle zadavatele zcela absentuje společenská škodlivost, jelikož během lhůty, kterou měl pro splnění své zákonné povinnosti (zaslání dokumentace o zadávacím řízení a svého vyjádření k návrhu), zrušil zadávací řízení, které mělo být předmětem přezkumu. Jelikož tak odpadl předmět řízení, nezbývalo Úřadu, než po zjištění této skutečnosti neprodleně vedené správní řízení zastavit. Pokud Úřad trval na zaslání dokumentace a vyjádření v případě, kdy odpadl předmět řízení, považuje zadavatel tento postup za přepjatě formalistický ve smyslu ustálené judikatury Ústavního soudu, šikanózní a v rozporu se zásadou hospodárnosti.

14. Za nedostatečné dále považuje zadavatel vypořádání námitek, které uvedl již v odporu proti příkazu, zvláště pak ohledně existence společenské škodlivosti, tedy způsobu jakým se neaktivita zadavatele projevila na efektivitě postupu Úřadu. Dle zadavatele je to naopak Úřad, který dle zadavatele plýtvá svými kapacitami postupem v přezkumu jednání s nulovou společenskou škodlivostí a zbytečně zatěžuje jeho účastníky.

Závěr rozkladu

15. S ohledem na shora uvedené důvody zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil.

IV. Řízení o rozkladu

16. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

17. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 98 odst. 1 zákona o přestupcích přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného rozhodnutí a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
18. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je uvedeno výše, rozhodl správně a v souladu s právními předpisy. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k potvrzení napadeného rozhodnutí a zamítnutí rozkladu zadavatele.

V. K námitkám rozkladu

19. Na prvním místě musím zopakovat, že zadavatel v rámci rozkladové argumentace nezpochybňuje svou povinnost doručit dokumentaci o zadávacím řízení Úřadu ve lhůtě 10 dnů dle ustanovení § 252 odst. 1 zákona, ani povinnost doručit své vyjádření k návrhu v téže lhůtě dle téhož ustanovení. Tvrdí však, že pokud namísto splnění těchto povinností přistoupil ke zrušení předmětného zadávacího řízení, nemohlo již ve vztahu k tomuto řízení dojít k jeho

věcnému přezkumu. Úřad tudíž nemohl trvat na doručení dokumentace a návrhu, respektive jej za jejich nedoručení sankcionovat.

Dotčená právní úprava

20. Podle § 28 odst. 1 písm. b) zákona se zadávací dokumentací rozumí veškeré písemné dokumenty obsahující zadávací podmínky, sdělované nebo zpřístupňované účastníkům zadávacího řízení při zahájení zadávacího řízení, včetně formulářů podle § 212 zákona a výzev uvedených v příloze č. 6 k zákonu.
21. Zadavatel je podle § 216 zákona povinen uchovávat dokumentaci o zadávacím řízení, kterou tvoří všechny dokumenty v listinné nebo elektronické podobě a výstupy z ústní komunikace, jejichž pořízení v průběhu zadávacího řízení, popřípadě po jeho ukončení, vyžaduje tento zákon, včetně úplného znění originálů nabídek všech dodavatelů, a to po dobu 10 let ode dne ukončení zadávacího řízení nebo od změny závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku, nestanoví-li jiný právní předpis lhůtu delší.
22. Podle § 252 odst. 1 zákona je zadavatel povinen doručit Úřadu své vyjádření k obdrženému návrhu do 10 dnů od jeho doručení. Společně s tímto vyjádřením je zadavatel povinen Úřadu zaslat dokumentaci o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh.
23. Podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že nesplní některou z povinností podle § 252 odst. 1, 3 nebo 4, § 254 odst. 5 nebo 6 nebo § 258 odst. 1 zákona.
24. Podle § 268 odst. 2 písm. c) zákona se za přestupek podle odstavce 1 uloží pokuta do 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. e).
25. Podle § 270 odst. 1 zákona se má za to, že čin, který vykazuje formální znaky přestupku podle tohoto zákona, je společensky škodlivý.

K námitce neexistence společenské škodlivosti v důsledku zrušení zadávacího řízení

26. Úvodem rekapituluji skutkový stav v přezkoumávaném případě. Stejnopis návrhu byl zadavateli doručen dne 18. 12. 2017. Předmětná zákonná lhůta pro doručení dokumentace o zadávacím řízení a zadavatelova vyjádření k návrhu tedy uplynula dne 28. 12. 2017, přičemž zadavatel své vyjádření ani dokumentaci o zadávacím řízení v této lhůtě nezaslal. Dne 3. 1. 2018 doručil Úřadu „Oznámení o zrušení veřejné zakázky“ ze dne 20. 12. 2017, které bylo uveřejněno na profilu zadavatele dne 22. 12. 2017. Dne 4. 1. 2018 zaslal zadavatel Úřadu své vyjádření s informací o tom, že zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku provedl již 18. 12. 2017.
27. Zadavatel měl tedy povinnost dokumentaci o zadávacím řízení a své vyjádření doručit Úřadu nejpozději do uplynutí lhůty stanovené zákonem. Zákon tyto povinnosti stanovuje jednoznačně a bez možnosti odchýlení se, nepřipouští tedy jakýkoli prostor pro zadavatelovo vlastní uvážení, zda Úřad jeho vyjádření a dokumentaci o zadávacím řízení potřebuje nebo ne. V daném případě tedy došlo bez dalšího k naplnění skutkové podstaty přestupků dle § 268 odst. 1 písm. e) zákona. Jelikož se dle § 270 odst. 1 zákona má za to, že čin, který vykazuje formální znaky přestupku podle zákona, je společensky škodlivý, je přítomen také materiální znak.
28. Zadavatel namítá, že v důsledku zrušení zadávacího řízení odpadl legitimní důvod pro vedení správního řízení, a tedy i zaslání vyjádření k návrhu a dokumentace o zadávacím řízení.

K tomu především upozorňuji, že nesplněním povinností zadavatele obsažených v ustanovení § 252 odst. 1 zákona došlo bez dalšího ke spáchání přestupků dle § 268 odst. 1 písm. e) zákona. Porušené povinnosti přitom napomáhají k ochraně zásady spočívající v efektivitě, rychlosti a účelnosti správního řízení. Přestupek spojený s nesplněním předmětných doručovacích povinností tak slouží mimo jiné i jako prostředek pro postihování zadavatelů, kteří svým omisivním jednáním (pasivitou) ztěžují průběh a účel řízení. Působí také jakožto prostředek prevence, přičemž tuto funkci u jeho pokuty Úřad dle bodu 63 napadeného rozhodnutí s ohledem na okolnosti jeho spáchání upřednostnil. Důležitost požadavku na efektivní přezkum je zohledněna (při zvážení pořádkového charakteru pokuty) především ve výši její horní hranice, která značně převyšuje pořádkové pokuty dle jiných předpisů (například ve srovnání s obecnou úpravou pořádkové pokuty obsaženou v § 62 správního řádu, dle které může správní orgán uložit pokutu až do výše 50 000 Kč). Pokuta přitom může být uložena i za zcela minimální pochybení zadavatele, ať už z hlediska nedodržení lhůty či např. formy dokumentace o zadávacím řízení. Zákon tedy na zadavatele klade jednoznačné požadavky v takovém rozsahu, aby mohl Úřad vést správní řízení v souladu s jeho zásadami. Není přitom na zadavateli, aby posuzoval, zda svými vlastními dalšími kroky vyloučil či nevyloučil svou povinnost poskytovat Úřadu součinnost a nutnost plnit své zákonné povinnosti.

29. Ačkoli zadavatel namítá, že se Úřad s jeho námitkou absence společenské škodlivosti v napadeném rozhodnutí nevypořádal dostatečně, musím naopak podotknout, že Úřad v bodech 42 až 46 odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobně vysvětlil, proč nepovažuje domněnku společenské škodlivosti za vyvrácenou. Opakuji přitom, že nelze říct, že by se v daném případě postup zadavatele nijak nedotknul činnosti Úřadu. Úřad má povinnost postupovat v jím vedených řízeních rychle a efektivně. V souladu s touto povinností u přestupků dle § 252 odst. 1 zákona po uplynutí zákonné lhůty vyhotovuje usnesení, kterým zadavatele vyzývá ke splnění předmětných zákonných povinností v dodatečné pětidenní lhůtě dle § 263 odst. 4 zákona. Pokud jsou dány veškeré předpoklady a zadavatel prokazatelně nesplnil své povinnosti, započíná Úřad kroky nezbytné pro vyhotovení příkazu, kterým je uložena pokuta za nesplnění zákonných povinností zadavatele.
30. Není přitom na zadavateli, aby hodnotil efektivitu vedení správního řízení. Úřad postupoval zcela v souladu se zákonem a až poté, co se seznámil se skutečností, že zadávací řízení bylo zrušeno, mohl přesměrovat své kapacity za účelem vyřízení urgentnějších úkonů v jiných správních řízeních. Nemožnost věcného přezkoumání postupu zadavatele v rozhodnutí, jímž se věc končí, byla v celkovém kontextu věci Úřadem řádně zohledněna jakožto výrazně polehčující okolnost při stanovení výše pokuty (viz bod 60 napadeného rozhodnutí). Ta byla navzdory skutečnosti, že se zadavatel svým omisivním jednáním dopustil dvou přestupků, uložena při samé spodní hranici v rádech desetin procent její maximální výše.
31. Zadavatel se rozhodl pro zrušení zadávacího řízení ihned po obdržení návrhu na zahájení přezkumného řízení. Mohl tedy tuto skutečnost Úřadu sdělit v souladu se zákonem po celou dobu trvání lhůty dle § 252 odst. 1 zákona. Zadavatel navíc uveřejnil své rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení až dne 22. 12. 2017, tedy dva dny poté co dne 20. 12. 2017 obdržel ze strany Úřadu oznámení o zahájení správního řízení, ve kterém byl o svých povinnostech poučen. Povinnost doručení dokumentace o zadávacím řízení se vztahovala i na rozhodnutí

o zrušení zadávacího řízení, jelikož bylo toto rozhodnutí zadavatelem pořízeno před splněním jeho povinnosti odeslání dokumentace o zadávacím řízení.

32. Nad rámec toho, že jedním z cílů zákona a povinností Úřadu je v intencích zásady zákonnosti a procesní ekonomie rychlý a efektivní postup v přezkumném řízení, respektive přezkum zákonnosti zadávacího řízení, dále upozorňuji, že do tohoto přezkumu rovněž spadá i přezkum úkonu, kterým bylo zadávací řízení zrušeno. I ve zjednodušeném podlimitním řízení se na tento úkon vztahují požadavky § 127 zákona, které vymezují zákonem aprobované důvody zrušení zadávacího řízení. V případě, že by zadavatel řádně doručil dokumentaci o zadávacím řízení, není vyloučeno, že by bylo možné ze strany Úřadu učinit zjištění, že zadávací řízení bylo zrušeno v rozporu s § 127 zákona. V důsledku této skutečnosti by následně mohlo být uloženo Úřadem nápravné opatření spočívající ve zrušení zadavatelova rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Neztotožňuji se tedy s tvrzením zadavatele, dle kterého by i po řádném obdržení dokumentace o zadávacím řízení a vyjádření zadavatele Úřad nemohl nikterak věcně zkoumat zákonnost postupu zadavatele.
33. Zadavatel pokládá ve svém rozkladu otázku, jak jinak lze určit individuální míru společenské škodlivosti konkrétního jednání než právě a pouze na základě konkrétních okolností „*jednoho jediného případu*“ a bez ohledu na „*činnost úřadu v širším smyslu*“. K tomu uvádím, že Úřad v namítaném bodě 45 napadeného rozhodnutí neurčoval individuální míru společenské škodlivosti ani neposuzoval přitěžující či polehčující okolnosti. Neuvádí zde skutečnosti, které by byly zadavateli přičítány k tíži, nýbrž se jedná o obecné informace doplňující jeho úvahu o tom, proč nepovažuje domněnku společenské škodlivosti spáchaných přestupků, která je zakotvena v § 270 zákona, za vyvrácenou. Společenská škodlivost byla v daném případě nepochybně ponížena okolnostmi případu, ale postup zadavatele v daném řízení je stále postupem v rozporu se zákonem, a jako takový je třeba jej za současného zdůraznění preventivní funkce pokuty sankcionovat. Právě proto Úřad zmiňuje v daném bodě odůvodnění napadeného také souběžně vedená správní řízení, jejich efektivitu a činnost Úřadu v širším smyslu. Lze se ztotožnit se závěrem Úřadu, že nedošlo k prokázání toho, že postupem zadavatele nebyl porušen nebo alespoň ohrožen právně chráněný zájem společnosti. Snížená společenská škodlivost proto byla Úřadem správně zohledněna jakožto výrazně polehčující okolnost při stanovení výše pokuty. Zákon navíc nedává Úřadu možnost upustit na základě vlastní úvahy od pokuty za spáchané přestupky, což by bylo v rozporu s jejich výše deklarovaným účelem, tedy zajištěním součinnosti zadavatelů a efektivního vedení správního řízení. V § 268 odst. 2 výslovně stanoví, že „*za přestupek podle odstavce 1, nepoužije-li se postup podle odstavce 3, se uloží pokuta*“.
34. Úvahy a závěry Úřadu považuji za souladné se zákonem. Důvod pro zastavení řízení pro bezpředmětnost vzniknul na straně účastníka správního řízení v důsledku kroků, které učinil po zahájení správního řízení. Zadavatel o této skutečnosti Úřad nikterak ve lhůtě pro zaslání vyjádření a dokumentace o zadávacím řízení neinformoval. Ve vztahu k tvrzené absenci společenské škodlivosti se tedy v důsledku výše uvedeného neztotožňuji s tvrzením zadavatele, dle kterého je jedinou důležitou okolností neexistence zadávacího řízení v momentě spáchaní přestupku, která byla prokázána nad veškerou pochybnost, a nikoliv skutečnost, kdy se o existenci této okolnosti dozvěděl Úřad. Námitka zadavatele o absenci společenské škodlivosti tak neobstojí.

35. Závěrem tedy rekapituluji, že nelze považovat prosté zrušení zadávacího řízení, za krok v jehož důsledku odpadne bez dalšího nutnost splnění povinností dle § 252 odst. 1. zákona.

K námitce přepjatého formalismu a porušení zásady hospodárnosti

36. S ohledem na tvrzené porušení zásady hospodárnosti (procesní ekonomie), jelikož v důsledku toho, že Úřad trval na „nadbytečných“ úkonech, došlo ke vzniku zbytečných a neúčelných nákladů na straně zadavatele, sděluji následující.
37. Podstata zásady hospodárnosti zakotvené v § 6 odst. 2 správního řádu spočívá v tom, že správnímu orgánu a účastníkům řízení, případně dalším dotčeným osobám, nemají v souvislosti s vedením správního řízení vznikat zbytečné náklady. Správní orgán má tedy v řízení činit co nejúčinnější úkony, které účastníky co nejméně zatěžují. V daném případě neměl Úřad na výběr z různých postupů, jelikož zadavatel prokazatelně porušil povinnost stanovenou zákonem. Musel také přihlížet k účelu daného přestupku a dbát ochrany zbylých zásad správního řízení, především tedy šetření práv nabytých v dobré víře, minimalizace zásahů do právní sféry účastníků řízení, rychlosti a hospodárnosti řízení, rovnosti účastníků apod. Úřad v souladu s touto zásadou přistoupil k možnosti, kterou mu správní řád v tomto případě poskytuje pro maximální urychlení a hospodárnost postupu, tedy k vydání příkazu dle § 90 odst. 1 přestupkového zákona.
38. Zadavatel přitom v rozkladu nespécifikoval, jaké konkrétní zbytečné a neúčelné náklady mu měly v důsledku postupu Úřadu vzniknout. Za nadbytečné a neúčelné náklady přitom obecně nelze považovat náklady na mzdu zaměstnanců zadavatele nebo náklady na poštovné, jelikož se jedná o náklady, bez jejichž vynaložení nelze vést žádné správní řízení. Ze zadavatelových námitek lze dovést, že za zbytečné a neúčelné považuje přestupkové řízení jako celek, a tedy veškeré náklady, které v souvislosti s ním vynaložil. Tento názor s ohledem na výše uvedené nesdílím a zadavatelovu námitku shledávám nedůvodnou.
39. Neobstojí pak ani zadavatelova námitka přepjatého formalismu. Úřad v souladu se zákonem pouze požadoval, aby zadavatel splnil zákonem stanovené povinnosti v zákonem stanovené lhůtě. Tyto povinnosti přitom bylo ze strany zadavatele možné splnit jednoduchými úkony a nelze se z nich „vyvinit“ pouhým dodatečným poukazem na zrušení zadávacího řízení, ačkoli se jedná o skutečnost, v jejímž důsledku byl negativní dopad pochybení zadavatele relativně limitován. Přezkumné řízení vedené Úřadem je oproti obecné úpravě vedení správního řízení s ohledem na obstarávání podkladů pro vydání rozhodnutí obsažené v § 50 odst. 2 správního řádu modifikováno, neboť si Úřad stěžejní podklady neopatřuje sám, ale v souladu se zákonem přezkoumává dokumenty o zadávacím řízení, které jsou mu doručeny zadavatelem. Navzdory zásadě vyšetřovací není povinností Úřadu, s ohledem na shora opakovaně akcentovanou nutnost rozhodnout ve věcech v co nejkratší době a na základě řádných podkladů, provádět u každého vedeného správního řízení každodenní kontrolu dokumentů uveřejněných na profilech všech zadavatelů pro okamžité zjištění skutečností podstatných pro vedená správní řízení (tedy i případného zrušení zadávacích řízení, v nichž jsou správní řízení vedena). Nejedná se tedy dle mého o přehnaný požadavek, pokud má zadavatel jednoduše v souladu se zákonem zaslat dokumentaci o zadávacím řízení, kterou musí uchovávat i po zrušení zadávacího řízení. K němu připojí vyjádření, na jehož rozsah zákon nestanovuje žádné požadavky, a v němž sdělí skutečnost, že zadávací řízení bylo zrušeno.

40. Zadavatel ve své námitce přepjatého formalismu odkazuje na rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. IV. 3375/17, v němž Ústavní soud zdůrazňuje, že „(...) *obecný soud není absolutně vázán doslovným zněním zákona, nýbrž se od něj smí a musí odchýlit, pokud to vyžaduje účel zákona, historie jeho vzniku, systematická souvislost nebo některý z principů, jež mají svůj základ v ústavně konformním právním řádu jako významovém celku a že povinnost soudů nalézat právo neznamená pouze vyhledávat přímé a výslovné pokyny v zákonném textu, ale též povinnost zjišťovat a formulovat, co je konkrétním právem i tam, kde jde o interpretaci abstraktních norem a ústavních zásad.*“ Dále odkazuje na rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. I. 563/11, které obsahuje úvahu o přepjatém formalismu soudu při vyřizování námitek žalobce v soukromoprávním sporu z oblasti práva směnečného. Na rozdíl od těchto případů se však Úřad neodmítl zabývat reálnými společenskými vztahy a neodepřel tak zadavateli právo na soudní ochranu, nýbrž pouze dospěl k závěrům, které neodpovídají zadavatelovým představám. Skutečnosti uvedené v obou případech řešených Ústavním soudem nejsou nikterak přílehlavé, použitelné a nemají žádnou spojitost s právě řešeným případem, s výjimkou subjektivního pocitu „nespravedlnosti“, kterou zadavatel spatřuje v tom, že po něm zákon (resp. Úřad) požaduje něco, co zadavatel shledává „zbytečným“. V případě postupu v rámci řešení předmětných přestupků shledávám, že výsledkem aplikace zákona nedošlo k zjevné nespravedlnosti a musím naopak poukázat na skutečnost, že se jedná o ustálenou praxi Úřadu (srov. rozhodnutí ÚOHS-S0057/2018/VZ-04759/2018/533/BKu ze dne 15. 2. 2018).
41. Plně se ztotožňuji s právním názorem Úřadu a v souladu s jeho závěry obsaženými v napadeném rozhodnutí tedy konstatuji, že dokumentace o zadávacím řízení ani vyjádření k návrhu nebyly doručeny v zákonné lhůtě, čímž došlo v předmětném řízení k prodlení a zbytečnému vytížení kapacit Úřadu v důsledku zadavatelovy nezdodpovědnosti. Postup Úřadu neshledávám nikterak přepjatě formalistickým ani v rozporu se zásadou hospodárnosti. S námitkou zadavatele se tak neztotožňuji.

Shrnutí

42. Ve smyslu § 98 odst. 1 zákona o přestupcích jsem tedy přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí a jeho věcnou správnost v plném rozsahu a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu. Napadené rozhodnutí jsem shledal zákonným a věcně správným. Úřad v napadeném rozhodnutí uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval, a současně dostatečně odůvodnil jejich použití. Závěry Úřadu, obsažené v napadeném rozhodnutí považuji za správné, dostatečně odůvodněné, vnitřně logicky uspořádané, vycházející z řádně zjištěného skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a rovněž vycházející ze smyslu a účelu zákona.
43. Nad rámec námitek obsažených v rozkladu pak konstatuji, že Úřad dále v napadeném rozhodnutí správně vymezil horní hranici pro uložení pokuty v souladu s § 268 odst. 2 písm. c) zákona a současně při ukládání pokuty přihlédl ke všemu, k čemu ve smyslu § 37 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky, ve znění pozdějších předpisů, přihlédnout měl, přičemž své dílčí úvahy srozumitelně odůvodnil. Úřad se vypořádal jak s problematikou absorpce, tak s tím zda výše uložené pokuty nemá pro zadavatele likvidační účinek.

Závěr

44. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se správním řádem a zákonem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
45. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona nelze dále odvolat.

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

Obec Letonice, Osvobození 112, 683 35 Letonice

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy